

Sygn. akt III Cz 97/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...). F. S. w G.

przeciwko H. G. i Z. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 16 listopada 2015 roku, sygn. akt I C 1516/15

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Barbara Braziewicz SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 97/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim umorzył postępowanie w sprawie, albowiem powódka wezwana do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 k.p.c. oraz przedłożenia pełnomocnictwa zgodnie

z art. 89 § 1 k.p.c. nie usunęła ich, ponieważ nie wykazała, że osoby udzielające pełnomocnictwa były umocowane do działania w jej imieniu w dacie jego udzielenia. Orzeczenie zostało wydane

w oparciu o art. 505³⁷ § 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła powódka zaskarżając je w całości i zarzucając mu naruszenie: art. 505³⁷ § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, to jest uznanie, że powódka nie usunęła braków formalnych pozwu pomimo uczynienia zadość wezwaniu sądu; art. 89 § 1 k.p.c. w związku z art. 505³⁷ § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że przedłożony - celem potwierdzenia prawidłowego umocowania pełnomocnika i potwierdzający umocowanie organu powoda - odpis z Krajowego Rejestru Sądowego musi być aktualny na dzień udzielenia pełnomocnictwa; § 6 ust. 1 i § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27 grudnia 2011 roku w sprawie ustroju organizacji Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego oraz trybu i sposobu udzielania informacji z Krajowego Rejestru Sądowego i wydawania kopii dokumentów z katalogu, a także struktury udostępnianych informacji o podmiotach wpisanych do rejestru oraz cech wydruków umożliwiających

weryfikację zdanymi w rejestrze, to jest nieuwzględnienie faktu, że odpis pełny zawiera treść wszystkich wpisów w rejestrze pod danym numerem KRS dokonanych od chwili pierwszego wpisu, a także że wyciąg z rejestru zawiera aktualną treść wpisów dotyczących podmiotu wpisanego do rejestru pod określonym numerem KRS obejmujących wskazane przez wnioskodawcę działy rejestru.

Przy tak podniesionych zarzutach wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, a także przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci odpisu pełnego Krajowego Rejestru Sądowego powódki.

Do zażalenia dołączono odpis pełny z rejestru przedsiębiorców dotyczący powódki aktualny na 20 lutego 2013 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powódka została 5 sierpnia 2015 roku wezwana do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez wykazanie umocowania zgodnie z art. 68 k.p.c. oraz przedłożenie pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. w terminie dwóch tygodni pod rygorem umorzenia postępowania.

Powódka wykonała zobowiązanie 19 sierpnia 2015 roku, z tym że dołączyła do akt pełnomocnictwo z 12 grudnia 2011 roku wraz z Centralną Informacją Krajowego Rejestru Sądowego z 27 września 2012 roku, z której wynika, że ostatni wpis dokonany był 18 kwietnia 2012 roku, a więc ponad 4 miesiące po udzieleniu pełnomocnictwa /k. 11, 17 – 18/.

Dokument wskazujący osoby uprawnione do reprezentowania osoby prawnej stanowi element pełnomocnictwa procesowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2010 roku, sygn. akt III CSK 42/1, LEX 852660). W rozpoznawanej sprawie powódka została przez przewodniczącego w sposób prawidłowy wezwana do usunięcia braków formalnych pozwu - wezwanie to było jednak ogólne. Natomiast z przedstawionych przez powódkę dokumentów przedłożonych na wezwanie wyraźnie wynika, że pomiędzy datą udzielenia pełnomocnictwa, a ostatnim wpisem w Krajowym Rejestrze Sądowym jest ponad czteromiesięczna rozbieżność. Dlatego też, dostrzegając taką rozbieżność, przewodniczący powinien wezwać powódkę do wykazania, że osoby podpisujące pełnomocnictwo były uprawnione do jej reprezentowania 12 grudnia 2011 roku. Takiego wezwania do powódki nie wystosowano, a przecież wątpliwości w tym zakresie powstały po przedłożeniu przez stronę powodową zarówno pełnomocnictwa, jak i wydruku z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego.

Treść wezwania skierowanego do strony na podstawie art. 130 § 1 k.p.c., czy art. 505³⁷ § 1 k.p.c., powinna dokładnie, precyzyjnie, w sposób nie budzący wątpliwości wskazywać rodzaj i termin wymaganej od adresata wezwania czynności, a także rygor w wypadku niezastosowania się do jego treści. Strona nie może ponosić negatywnych skutków, będących następstwem nieprecyzyjności skierowanego do niej wezwania, zatem wywołanych przez sąd. Wyklucza to możliwość zastosowania sankcji przewidzianych w art. 130 § 2, a także art. 505³⁷ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy zwracał uwagę na staranność, z jaką powinny być formułowane wezwania do uzupełnienia braków formalnych pism procesowych. Wezwania te powinny być tak jasne i niedwuznaczne, aby u strony, do której jest skierowane, nie powstała wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 marca 2015 r., sygn. akt I UZ 30/14, postanowienie Sadu Najwyższego z 28 czerwca 2011 roku, sygn. akt II UZ 17/11, LEX 1068048, postanowienie Sądu Najwyższego z 24 listopada 2009 roku, sygn. akt V CZ 54/09, LEX 688060). Uchybienie temu wymaganiu sprawia, że termin do wykonania czynności przez stronę nie zaczyna biec.

Dlatego też doszło do naruszenia art. 505³⁷ § 1 k.p.c., ponieważ strona powodowa nie została ostatecznie w sposób precyzyjny wezwana do wykazania umocowania.

Pełnomocnik powódki już na etapie postępowania zażaleniowego uzupełnił braki w zakresie wykazania umocowania osób podpisanych pod pełnomocnictwem przedkładając odpis pełny

z Krajowego Rejestru Sądowego powódki, z którego wynika umocowanie osób udzielających pełnomocnictwa do działania w imieniu powódki 12 grudnia 2011 roku /k. 11, 59 – 65/. Dlatego w chwili obecnej wzywanie o usunięcie tych braków formalnych jest już bezzasadne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lutego 2010 roku, sygn. akt II PZ 33/09, LEX 585790).

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie w związku z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Barbara Braziewicz SSO Gabriela Sobczyk